

töld küllasse, öppetajat ja Tobrit kunningliku kotta vänta. Siis vast olli lastel viete suur rõõm, kui nad omima iossa näggid se kenna tölda istuvad ja nelja kümle hobbusega Warsawi linna föitvad; ommeti olli nende iossa Tobri se asja pärast nattuke murras; agga kunninga suur ißsand, kes ka töllas istus, kinnitas tedda ja räkis temmale, kuid kunningas selle asja ülle olli rõmustanud, ja et Tobril kunninga käest suurt armu olleks loata. Raakhans olli ka sekts ajaks juhtunud koju tullemaga, ja piddi nüüd ka kasa minnema. Kui nemmad kunningliku masjaesse tullid, wöttis neid hea kunningas Tanislaus lahkeste väestu. Tobri sai julgust, ja räkis köik ilma kartuseta üllesse, mis olli sündinud. Nüüd tulli mõnnelegi mele, et üks karen mittu pâwa kunninglikku koja aknate ees olli nähtud ümber lendama. Kunninga enneise mele tulli ka, et ta sel öhtul omma kambri akna laskmud lahti tehha, et tule öykü sisse lässeks käia. — Leitud sõrmus pandi nüüd laua peale, ja kui innimesed nattuke emale läksid, wöttis wanna warsras jälle sedda kallist asja nokka, ja viis nende rõmukö, kes körvalt watased, omma armisa perre mehhe Tobri käte.

Agga kuid nüüd Tobri kässi käis? Üks

aasta pärast sedda sündinud asja seisits küllas temma wanna wanna waese urtsiku assemel mis kenna maea. Võldusid ja heinamaid olli jure ostetud, laut olli lojusid täis; Tobri olli üks neist jõukamatest perremeestest küllas. Agga mis föigest föige kennam, olli se: on ei teinud tedda mitte üllemeeleks; ta ellas Jummalala kartuses, ja aitas mönda waest temma häddha sees. Ka omma lastest sai ta palju rõmu omma wanna ea seed. Raakhanstu iggasügäisene tullemine jäi veel kauaks ajaks rõmu pâwaks Tobri perrele.

Noh, armas luggija ehk kui lja, kuid se könne õinno melest on, saad sa artu, et Ißsand ka veel nüüd kaarnate läbbi wëib aidata, ni kui Elia ajal? Sa wanqu tad ehk kuriwa melega pead ja ütled: „ma ollen ka jubba mittu korda häddas olnud, ehk ollen praegugi veel häddas, agga müsle polle Ißsand veel ialgi kaarna läbbi abbi saatnud.“ Ommitegi, kui sa nenda ütleksid, siis peaksin ma sind palluma, et sa sedda kõnned veel hoolsamalt tähhele pauneksid, ja püaksid isse enna Tobri körwas, ja sinu maja püdamise wiisi ja ellu temma ellu körwas läbbikatsuda. Ja et sa õiget otjusid sedda ussinamalt kätte saaksid, tahhan ma veel mõnne sõnna senna jure liissada: „Ei igakord olle kaarnat tarvis,